

Ο μ. Νικόδημος (Μπιλάλης, †4 Ιουνίου) γράφει για τον γ. Ευμένιο (Σαριδάκη)

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Συμπληρώνεται σήμερα ένα έτος από την κοίμηση του μακαριστού Αγιορείτου Μοναχού Νικοδήμου (Μπιλάλη). Τιμώντας τη μνήμη του, αναδημοσιεύουμε ένα κείμενό του για μία άλλη μεγάλη σύγχρονη προσωπικότητα, τον ιερομόναχο Ευμένιο (Σαριδάκη, 1931-23.5.1999).

Ιερομόναχος Ευμένιος (Σαριδάκης, 1931-23.5.1999), «ο κρυμμένος άγιος των ημερών μας» (ρήση οσίου Πορφυρίου).

Γενόμενος Μοναχός ο Σωφρόνιος, μαζί με τις άλλες καλές του αποφάσεις, έλαβε και την απόφαση να μη διανυκτερεύει εκτός της Τ. Μονής του. Αλλ' όμως κάποιο βράδι και παρά τη θέλησή του αναγκάσθηκε κι έμεινε στο πατρικό του σπίτι. Κι εκεί, στο οικογενειακό Προσκυνητάρι, σε μια εντοιχισμένη σανίδα, στην οποία είχαν τοποθετήσει διάφορες ι. Εικόνες, ήταν και η ι. Εικόνα της Αγίας Μαρίνας, όπου η Αγία εικονιζόταν, όπως συνήθως, να πιάνει απ' το κεφάλι το Σατανά, που της είχε εμφανισθή και την απειλούσε. Προσευχόμενος λοιπόν ο π. Σωφρόνιος βλέπει να βγαίνει η Αγία απ' την ι. Εικόνα της και δείχνοντας του το Σατανά να του λέγει:

«Αυτός σε σας τους Μοναχούς βάζει λογισμούς και σας φέρνει υπνηλία στη νυκτερινή Ακολουθία. Αλλά να κάνετε υπακοή στο Γέροντα σας και δεν θα σκορπίζει ο νους σας ούτε θα νυστάζετε». Και λέγοντας του ακόμη: «Και νεκρούς θ' αναστήσεις», ξαναμπήκε η Αγία στη θέση της!...

Άραγε ο λόγος αυτός της Αγίας να επαληθεύτηκε με το επόμενο συγκλονιστικό γεγονός, που με τη χαρακτηριστική του απλότητα είχε εκμυστηρευθή ο Γέροντας σε δύο-τρία πνευματικά του τέκνα;

Όταν λοιπόν ο Γέροντας ήταν πλέον Ιερέυς και εφημέρευε στον Ι. Ναό των Αγίων Αναργύρων του Νοσοκομείου Λοιμωδών (Νόσων), στην Αγία Βαρβάρα Αιγάλεω Αττικής, ένας ασθενής (Κ...) ηθέλησε ν' αυτοκτονήσει κι έκοψε τις φλέβες του, με αποτέλεσμα επί τρεις ημέρες να χαροπαλεύει και τελικά να υποκύψει στο μοιραίο. Τότε εκάλεσαν το Γέροντα να τον κηδεύσει κι εκείνος, γνωρίζοντας ότι επρόκειτο για αυτοχειρία και ότι η Εκκλησία δεν κηδεύει με ι. Ακολουθία τους αυτοκτονούντας, είχε εσωτερική πάλη και δεν ήθελε να τελέσει την εκκλησιαστική κηδεία.

Τελικά όμως, επειδή πιέσθηκε και τον εκήδευσε, από την επομένη της κηδείας και επί 40 ημέρες έβλεπε αισθητά το εξής συγκλονιστικό γεγονός: Την ώρα της μεταμεσονύκτιας και ορθρινής ι. Ακολουθίας, που έκανε στο Ναό, εύρισκε το φέρετρο με το νεκρό στο κέντρο του Ναού και καθ' όλη την ώρα της προσευχής το φέρετρο ανεβοκατέβαινε από κάτω ως την οροφή και εξαφανιζόταν στο τέλος της ι. Ακολουθίας! Ο Γέροντας προσευχόταν με πολύ πόνο και επιμονή και την 40η ημέρα παρεκάλεσε το Θεό να σώσει την ψυχή του νεκρού «υποχρεωτικά», όπως και να κάμει έλεος σ' όλες τις ψυχές των κεκοιμημένων από του Αδάμ μέχρι της ημέρας εκείνης. Έτσι τον ώθησε ο πόνος του να κάμει. Και τότε αμέσως εξαφανίσθηκε το φέρετρο, χωρίς να εμφανισθή ξανά, ενώ ο Γέροντας έλαβε μέσα του την «πληροφορία» - βεβαιότητα ότι ο Θεός έκαμε το έλεος Του για το συγκεκριμένο εκείνο νεκρό. Κι όταν ρωτήθηκε απ' τα πνευματικά του τέκνα: «Και με τις ψυχές των άλλων νεκρών τι έγινε;», είπε: «Δεν ξέρω. Ο Θεός ξέρει»!...

Συμβαίνει πράγματι συχνά στην ιστορία της Εκκλησίας Άγιοι Γεροντάδες να «γεννούν» και ν' αφήνουν διαδόχους άγια πνευματικά τέκνα, όταν μάλιστα ήσαν «τέκνα υπακοής», όπως ήταν ο Γ. Νικηφόρος στον Άγιο Γέροντά του Άνθιμο Βαγιάνο, μεγάλο ασκητή και γνωστό «λεπροκόμο» η «πατέρα των λεπρών», αλλά και ιδρυτή και κτήτορα της Ιεράς Μονής Παναγίας Βοηθείας της Χίου. Ο Γέροντας Άνθιμος είχε αξιωθή απ' το Θεό να είναι χαρισματούχος, προορατικός, «σημειοφόρος» και θαυματουργός ήδη ζων, αλλά και μετά την οσιακή κοίμησή του. Γι' αυτό και η Εκκλησία τον ανεκήρυξε Άγιο (τη 14η Αυγούστου 1992) και η μνήμη του τελείται την ημέρα της κοιμήσεώς του, τη 15η Φεβρουαρίου. Γεννήθηκε το 1869 και κοιμήθηκε το 1960.

Όλοι όσοι ε γνώριζαν τον Γέροντα Εύμένιο και τον πλησίαζαν διέκριναν άμεσα η αργότερα μία μία τις μεγάλες και σπάνιες στην «ιδιομορφία» τους αρετές του και μάλιστα την αγνότητα και καθαρότητα, την πραότητα και γλυκύτητα και προπαντός την απερίγραπτη ταπείνωση και απλότητα! Χωρίς υπερβολή, αν κανείς ήθελε να γνωρίσει προσωποποιημένη την ταπείνωση και την απλότητα, αλλά και τη σιωπή, όχι ως φυσικό ιδίωμα, αλλ' ως συνειδητό απόκτημα και βίωμα, ήταν

αρκετό να ιδεί και να γνωρίσει τον υπεραπλό Γέροντα Ευμένιο.

Για τις αρετές του αυτές, και άλλες άγνωστες, ο Πανάγαθος τον εχαρίτωσε και με το προορατικό χάρισμα, που γινόταν το κλειδί, για ν' ανοίγουν οι εξομολογούμενοι τις καρδιές τους και να του εμπιστεύονται τα μυστικά τους και τα προβλήματα τους....

Προσευχόταν με δάκρυα επί ώρες, λέγοντας: «Θεέ μου, βοήθησε το Γένος μας».... Παρέδωσε το πνεύμα του στον Πλάστη του την 23η Μαΐου 1999, ημέρα Κυριακή. Αιωνία του η μνήμη και την ευχή του να έχουμε.

Ομολογία γέροντος Πορφυρίου

Ένας άλλος σύγχρονος άγιος των ημερών μας, ο Γερ. Πορφύριος, είχε πνευματικό του τον π. Ευμένιο. Αυτός ο άγιος άνθρωπος, όταν τον ρώτησαν πνευματικά του παιδιά τι γνώμη έχει για τον Γέροντα Ευμένιο, είπε: «Σαν τον γέροντα Εύμένιο, βρίσκει κανείς κάθε διακόσια χρόνια ένα». Μια τέτοια απάντηση και από τέτοιο άνθρωπο, πιστεύω ότι λέει πολλά η τα λέει όλα.

Λόγοι του Γέροντα Ευμένιου

Να αγαπούμε τον άνθρωπο, μα πιο πολύ να αγαπούμε το Θεό.

*

Να βλέπουμε τις αρετές των άλλων και τα δικά μας ελαττώματα. Έτσι θέλει ο Θεός. Έτσι είν' ωραία.

*

Εάν νομίζεις πως έχεις αρετές δεν έχεις τίποτα. Όποιος πει πως είναι άγιος δεν είναι. Οι Άγιοι ποτέ δεν είπαν ότι ήσαν Άγιοι.

*

Εμείς έχουμε ανάγκη τον Θεόν. Εκείνος δεν έχει την ανάγκη μας, για μας θα είναι η ωφέλεια.

*

Όταν προσευχόμαστε και ο Θεός δεν μας ακούει υπάρχει λόγος· εμείς είμαστε οι αίτιοι, εμείς τον εμποδίζουμε, να μας ακούσει.

*

Η προσευχή είναι πολύ μεγάλη υπόθεση· ανεβάζει τον άνθρωπο ψηλά αν

προσεύχεται με ταπείνωση και συντριβή καρδιάς.

*

Οι θλίψεις και ο πόνος μας φέρνουν πιο κοντά στον Θεό. Όλα τα ξεπερνά κανείς με την πίστη στο Θεό.

*

Δεν μπορούμε να καταλάβουμε το θέλημα του Θεού γιατί δεν μας αφήνει το θέλημα μας και γιατί βλέπουμε τα λάθη των άλλων και όχι τα δικά μας.

*

Αν συγχωρείς τους εχθρούς σου και υπομένεις τις θλίψεις είσαι στο δρόμο του Θεού.

*

Ο Θεός τα θέλει όλα και όχι ο,τι μας περισσεύει.

*

Αν είμαστε υπερήφανοι κι εγωιστές ο Θεός θα μας ταπεινώσει, γιατί «υπερηφάνοις αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν».

*

Ο διάβολος φοβάται τον ταπεινό, ενώ τον υπερήφανο τον αγαπά γιατί είναι δικός του.

*

Αν κανείς έχει κάποιο χάρισμα να μην υπερηφανευτεί, γιατί θα του το πάρει ο Θεός για να ταπεινωθεί.

*

Όταν είμαστε ταπεινοί και πράοι ο Θεός θα μας δώσει χαρίσματα. Γι' αυτό να πιστεύουμε και να λέμε πως είμαστε «αχρείοι δούλοι», όσα καλά κι αν έχουμε.

*

Ο Θεός μας σώζει δωρεάν και όχι γιατί το αξίζουμε.

*

Οποίοι είναι υπερήφανοι θα επιτρέψει ο Θεός να πέσουν σε πολλές αμαρτίες για να ταπεινωθούν.

*

Να αγαπούμε τον Θεό τόσο πολύ, που να μην χορταίνομε να τον αγαπούμε και να μην φοβούμαστε τίποτα.

*

Όσες αρετές κι αν έχουμε να μην φουσκώνει ο νους μας, μόνο να θεωρούμε τον εαυτό μας «αχρείο δούλο», που δεν έπραξε ούτε αυτά που όφειλε να πράξει.

*

Μόνο καλό να σκέφτεσαι και μόνο καλό να κάνεις.

*

Να δίνεις χωρίς να έχεις απαίτηση να πάρεις.

*

Να μην βάνεις ποτέ κακούς λογισμούς στο νου σου.

*

Η ταπείνωση φυλάσσει το θησαυρό και η υπερηφάνεια τον σκορπά.

*

Χωρίς ταπείνωση δεν στεριώνει καμιά αρετή, γιατί δεν βρίσκει τόπο να πατήσει.

*

Οι άνθρωποι ενεργούν περισσότερο με τη λογική και λιγότερο με την πίστη. Γι' αυτό και πελαγώνουν πολλές φορές.

*

Από την μια μεριά η χαρά και από την άλλη η λύπη. Και λέει ο άνθρωπος: Τί συμβαίνει; Και γιατί; Με την πίστη στον Θεό όλα ξεπερνούνται, γιατί τα αφήνεις όλα σ' Εκείνον και αναπαύεσαι.

*

Μετά την καταιγίδα έρχεται η γαλήνη. Μετά τη λύπη η χαρά και πρέπει να λέμε: «Ει ο Θεός μεθ' ημών τις καθ' ημών;».

*

Να θεωρούμε τον εαυτό μας κατώτερο από όλους τους ανθρώπους, γιατί έτσι θέλει ο Θεός.

*

Να βάνομε την κεφαλή μας κάτω από τα πόδια όλων των ανθρώπων. Έτσι είν' ωραία. Και να θεωρούμε όλους τους ανθρώπους ανώτερους από εμάς. Όχι όμως κατώτερους από τα ζώα, γιατί τα ζώα είναι χώμα και δεν έχουν αθάνατη ψυχή όπως ο άνθρωπος. Ζούνε μόνο τη φυσική ζωή τους και μετά πεθαίνουν και γίνονται χώμα.

*

Ο Θεός δεν θέλει να είμαστε νευρικοί και να έχουμε άγχος. Μας θέλει ήρεμους και πράους. Όταν είμαστε πράοι και ταπεινοί δεν μας ενοχλεί τίποτα.

*

Κάθε ταπεινός είναι και πράος, αλλά κάθε πράος μπορεί να μην είναι και ταπεινός.

*

Αυτός που θέλει ν' αποκτήσει αρετές, να ξεκινά από την ταπείνωση. Χωρίς ταπείνωση θα γίνει περίγελως των δαιμόνων.

*

Ο ταπεινός έχει μέσα του τον Χριστόν και ο υπερήφανος το διάβολο.

*

Αν θέλεις το κακό των εχθρών σου όσα καλά κι αν κάμεις δε σε ωφελούν.

*

Να σκεφτόμαστε που είμαστε και που θα πάμε μετά το θάνατο μας.

*

Όποιος αγαπά ειλικρινά δεν κατακρίνει, δε σιχαίνεται, δε μισεί ούτε πιστό ούτε άπιστο ούτε μαύρο ούτε λευκό ούτε δίκαιο ούτε άδικο, και έχει τον εαυτό του

χειρότερο απ' όλους.

*

Οι κακουχίες και τα βάσανα καθαρίζουν την ψυχή αν κάνομε υπομονή.

*

Για να καθαρίσει η ψυχή από τις αμαρτίες χρειάζεται μετάνοια, δάκρυα και υπομονή στους πειρασμούς.

*

Η ψυχή που δεν είναι με το Θεό είναι με το διάβολο.

*

Ο υπερήφανος είναι άρρωστος και θέλει θεραπεία.

*

Άμα δεν έχεις ταπείνωση δεν έχεις καμιά αρετή.

*

Μη λες τι κάνουν οι άλλοι, μόνο τι κάνεις εσύ.

*

Αν κάτι σε στενοχωρεί, να λες: Καλά να πάθω για τις αμαρτίες μου.

*

Άμα σου έλθει λογισμός να κατακρίνεις κάποιον, να σκεφτείς πρώτα: Ότι εσύ είσαι πιο αμαρτωλός από αυτόν.

*

Δε γεννηθήκαμε να κατακτήσουμε τον κόσμο. Μόνο για να καθαρίσουμε τη ψυχή μας.

*

Όποιος προσεύχεται και ο νους του είναι αλλού, ο Θεός δεν τον ακούει.

*

Όσο ταπεινώνεται ο άνθρωπος, τόσο αγιάζεται.

*

Τα πάντα κάποτε θα διαλύσουν, μα η ψυχή θα μένει αιωνίως.

*

Άμα έχει κανείς καλή προαίρεση τον βοηθά και ο Θεός.

*

Αν χάσουμε τη ψυχή μας θα φταίμε εμείς, δε θα μας φταίνει οι άλλοι.

*

Όποιος δε μετανοεί δεν είναι δούλος του Θεού αλλά δούλος της αμαρτίας.

*

Όποιος πενθεί για τις αμαρτίες του αδιαφορεί για τις χαρές του κόσμου.

*

Αν δεν προφυλάσσεις το νου σου, δεν καθαρίζεις την καρδιά σου.

Επιστολή του π. Ευμενίου σταλείσα την 29 Δεκεμβρίου του 1969 από την Αθήνα προς τον αγαπητόν εν Χριστώ αδελφόν Αντώνιο.

Εύχομαι το ουράνιον βρέφος, που εγεννήθηκε εις το φτωχικό και πενιχρό σπήλαιον της Βηθλεέμ μέσα σε φάτνη των αλόγων ζώων, να γεννηθή εις τας καρδίας όλων μας και να μας απαλλάξη και ελευθερώση όλους μας από την δουλεία και αιχμαλωσία των αμαρτωλών παθών και να μας οδηγήση εις την στενή και τεθλιμένη οδό την άγουσα εις ζωήν αιώνιον' και με ευλογία Θεού να περάσουμε το νέο έτος, με πολλές αρετές και με πολλά θεϊκά δώρα' αμήν...

Οι τρισμακάριοι παλαιοί και αγιασμένοι πατέρες ήτανε στην ψυχή και το σώμα καθαροί και είχανε κάνει την καρδιά τους θρόνο της Αγίας Τριάδος. Σε μένα που είμαι όλων αμαρτωλότερος, ελεεινότερος και ακάθαρτος στην ψυχή και το σώμα είναι ποτέ δυνατόν να μου εμπιστευθή ο Θεός αυτά που εμπιστεύετε στους Αγίους του; Οι πολλές μου αμαρτίες υπερβαίνουν την άμμο της θαλάσσης και τις σταγόνες του ωκεανού. Δεν είμαι άξιος διά άγια δώρα...

Λατρευτός και προσκυνητάς ζητά ο Χριστός μας. Για μας είναι το καλλίτερο να αγωνιζόμαστε αδιάλειπτα μέρα και νύκτα χωρίς καμμιά διακοπή, να είμαστε πάντα

κοντά στον Χριστόν μας. Να ταπεινωθούμε ενώπιον του Θεού και να γίνουμε υπήκοοι εις το πανάγιόν του θέλημα μέχρι θανάτου....

Με αγάπη Χριστού

ο ελάχιστος των ελαχίστων

και τελευταίος πάντων των επί γης ανθρώπων

αμαρτωλός Σωφρόνιος*

Εύχεσθε και υπέρ εμού του αμαρτωλού και αναξίου όλου του κόσμου` αμήν.

* Ήταν το όνομα που έλαβε ως μοναχός. Άγιον Όρος 15-10-1973

...Αφού χάριτι Θεού εκλέξαμε την στενήν και τεθλιμένην οδόν πρέπει να είμαστε πάντοτε έτοιμοι εις το να υπομένομε πειρασμούς εκ του διαβόλου και εκ των οργάνων του. Γι' αυτό είναι καλά να μην αμελούμε ουτε να αδιαφορούμε διά να μην μας καταβροχθήση ο οριώμενος λεών Διάβολος. Αλλά και αν ως άνθρωποι παρεκκλίνουμε λίγο έχουμε φιλόανθρωπο Δεσπότη, που θέλει πάντας σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν, και αμέσως μας δίνει χείρα βοήθειας. Ότι ώρα τον φωνάξουμε αμέσως έρχεται εις βοήθεια μας. Εμείς όμως πρέπει να επιδιώξομε όσα μας είναι δυνατόν, την αγίαν ταπείνωσιν, διότι η ταπείνωσις είναι η πύλη του ουρανού. Τον αληθινά ταπεινόν δεν τον αφήνει ποτέ ο Θεός να πέση. Ο αληθινά ταπεινός στην πραγματικότητα βλέπει όλους τους ανθρώπους αγίους εις τον ουρανόν κύκλο του θρόνου του Θεού και μόνον τον εαυτόν του έχει κάτω από όλα τα κτίσματα της γης αμαρτωλότερον και τελευταίον.

Ο αληθινά ταπεινός έχει το κεφαλήν του κάτω από τα πόδια όλων των ανθρώπων, δι' αυτό με όλη μας την δύναμιν και σε όλην μας την ζωήν να επιδιώξωμε και να παρακαλούμε τον Εσταυρωμένον μας Ιησούν, που είναι η άκρα ταπείνωσις, να μας χαρίση και εμάς την αγίαν ταπείνωσιν. Να προσπαθήσομε με την βοήθειαν του Αγίου μας Θεού και με όλες μας τις δυνάμεις να μην κατηγορήσομε και να μην κατακρίνομε ούτε να συκοφαντήσομε ούτε να μεμφθούμε και αποστραφούμε ποτέ κανένα άνθρωπον επί της γης, έστω και αν τον βλέπομε να αμαρτάνη οφθαλμοφανώς. Μόνον όσον μπορούμε να κάμομε αγάπη να τον βοηθήσομε όσον μας επιτρέπουν οι δυνάμεις μας.

Σχετικά με τα όνειρα και τις φαντασίες του διαβόλου και οπτασίες να φεύγομε μακριά από αυτά ως από θανατηφόρα και φαρμακερά φίδια, διότι αυτός ο εχθρός είναι πάρα πολύ επίβουλος και ύπουλος και μας ξεγελάει πολλές φορές όλους χωρίς να το καταλαβαίνομε. Γι' αυτό πρέπει τελείως να τα απορρίπτομε, να τα αφήνομε όλα στον Θεόν. Εμείς δεν έχομε την δύναμιν να διακρίνομε το καλό από

το κακό, αλλά ούτε και είμαστε άξιοι να δούμε καλά πράγματα, δι' αυτό όσο μπορούμε μακριά να φεύγουμε από αυτά όσον μας είναι δυνατόν.

Με την βοήθειαν του Θεού να φεύγουμε τις αιτίες και με την χάρι του Θεού θα μας δώση ο Θεός χείρα βοηθείας....

Εμείς δεν έχομε τίποτε δικό μας, μόνο τις αμαρτίες μας, όλα τα καλά είναι του Χριστού μας. Μόνο ας εύχονται για τους φιλόχριστους αδελφούς μας χριστιανούς, που κοπιάσανε και δι' εμέ, να μας φωτίζη και να μας σκεπάζη ο Χριστός μας' αμήν....

Με αγάπη Χριστού

ο ταπεινός σας αδελφός

αμαρτωλός Σωφρόνιος και τελευταίος πάντων

των επί γης ανθρώπων

Υγιαίνετε και εύχεσθε και δι' εμέ να με ελεήση και με συγχώρηση ο Χριστός μας' αμήν.

Γνώριζε πολλά

Μια φορά, λέει η Μαρία, σκεφτόμουν σιωπηλά: «Εμάς που κάνουμε τόσες αμαρτίες συνέχεια, ο Θεός δεν μας φέρεται τόσο σκληρά. Τον Παππούλη γιατί τον δοκιμάζει τόσο πολύ; Δεν είναι δίκαιος». Εκείνη τη στιγμή ο Παππούλης άρπαξε τη σκέψη μου και λέει: «Μεγάλος ο μισθός εν τοις ουρανοίς. Μεγάλος ο μισθός εν ουρανοίς». Το είπε δύο φορές για να τονισθεί και να με βεβαιώσει γι' αυτό. Και έτσι ηρέμησα γνωρίζοντας ότι εκεί ψηλά θα είναι ευτυχισμένος.

Με παρρησία

Ο Γέροντας μας π. Ευμένιος, δεν ντρεπόταν και δεν φοβόταν πως θα τον κοροϊδεύουν η ότι θα είναι ενοχλητικός στους έχοντας διαφορετικές απόψεις. Μέχρι που είχε σωματικές δυνάμεις εργαζόταν και προσευχόταν συγχρόνως. Δεν σπαταλούσε ποτέ άσκοπα το χρόνο του. Ούτε λεπτό δεν ήθελε να πάει χαμένο. «Επικατάρατος πας ο ποιών τα έργα του Κυρίου αμελώς». Ο Γέροντας έλεγε πως σε ένα λεπτό ο αμαρτωλός μπορεί να πει «ημαρτον» και να σωθεί η να αφήσει αυτόν τον λίγο χρόνο να πάει χαμένος και να ζημιωθεί.

Δεν ήθελε να αρέσει στον κόσμο

Ο Γέροντας προσπαθούσε να κρύβει τις αρετές του με πολλούς τρόπους, για να αποφεύγει τον έπαινο και το «μπράβο» των ανθρώπων. Άμα τον επαινούσε κανείς και τον άκουγε τον επιτιμούσε. Δεν ήθελε εγκώμια. Μέχρι που τον έδιωχνε από

κοντά του και καμιά φορά με επιτίμια. Δεν δεχόταν τον έπαινο με τίποτα. Γι' αυτό προσποιόταν και έκανε πως δεν καταλάβαινε, για να τον κοροϊδεύουν και όχι να τον επαινούν.

Σατανικά όνειρα

Κάποια εποχή, με βασάνιζαν σατανικά όνειρα για πολύ καιρό. Μου έδειχνε ο σατανάς στο όνειρο μου τον Γέροντα να βγάζει τα ράσα, να τα πετά πέρα και να βάζει κοσμική ενδυμασία και να ασχολείται με πράγματα άσχετα με το μοναχισμό. Παρόλο, που αγαπούσα πολύ το Γέροντα και ήμουν βέβαιος για την αγιότητα του, είχα και λίγο πελαγώσει. Επί πολύ καιρό συνεχίζονταν αυτά τα όνειρα και σχεδόν κάθε βράδυ. Πολλές φορές ξυπνούσα και ήμουν πολύ ταραγμένος, που αν αυτή τη στιγμή έβλεπα δίπλα μου τον Γέροντα, θα του έκανα συστάσεις να μην εγκαταλείψει το μοναχισμό. Είχα φτάσει στο σημείο να πιστέψω ότι ο Γέροντας τα παράτησε ή είναι έτοιμος να τα παρατήσει και έπρεπε να προλάβω. Δεν του έγραφα όμως επιστολή αμέσως, αλλά πολύ αργότερα.... Παραθέτω την απάντησή του.

Άγιον Όρος την 3-10-72

...Αγαπητέ μου εν Χριστώ αδελφέ Αντώνιε, η χαρά μου είναι μεγάλη και ο ενθουσιασμός μου απεριόριστος που και φέτος με αξίωσε ο Άγιος μας Θεός και η Γλυκιά μας Μητέρα Παναγία η Προστάτιδα και Μεσίτρια όλου του ανθρωπίνου γένους και ήλθα και προσκύνησα τα άγια και σεβαστά προσκυνήματα του αγιασμένου Αγίου Όρους που τα άγιασαν και τα εδόξασαν χιλιάδες και μυριάδες Όσιοι Ασκητές και Μάρτυρες διά μέσου των αιώνων. Δεν δύναμαι να σου εκφράσω την χαρά μου. Τις μέρες που βρίσκομαι εδώ είμαι πλήρης ευχαριστημένος. Μακάρι Θεέ μου να είμαι έτσι πάντοτε....

Τις αδελφικές και λίαν πνευματικές σου επιστολές τις έλαβα. Μην σε στενοχωρή καθόλου διά τα όνειρα που μου έγραφες στην πρώτην επιστολήν, ήταν όλα του διαβόλου. Πρόσεξε όμως εις το εξής μην τα πιστεύης ούτε να τα λες ούτε να τα σκέπτεσαι, αλλά να τα περιφρονής, διότι είναι όλα του διαβόλου... Να τα μισής με όλη σου την δύναμιν και να τα φτήνης.

...Μην κατηγορήσης ποτέ κανένα ιερωμένον η αφιερωμένον εις τον Θεόν ούτε τους κοσμικούς ούτε τους μεγαλύτερους αμαρτωλούς και αν ακόμα τους βλέπης να αμαρτάνουν. Όλους τους ανθρώπους, που κατοικούν εις την γην και τους κοιμηθέντας από κτίσεως κόσμου να τους βλέπομε αγίους και δικαίους και μόνον τον εαυτό μας να βλέπομε αμαρτωλόν, τελευταίον όλου του κόσμου και άξιον κατακρίσεως και πολλών τιμωριών. Είναι καλόν και θεάρεστον να πεθάνομε διά τον κόσμον διά να ζήσωμε αιωνίως με τον Θεόν....

Ο κόσμος έχει πολλές δυσκολίες και πολλούς κινδύνους. Το μοναστήρι διά τον μοναχόν είναι λιμάνι ασφαλείας... Εμείς πρέπει να ζούμε διά τον Χριστόν μας, να αναπνέομεν τον Χριστόν μας και να ζη μέσα μας. Να θέλωμε να εργάζεται ο Χριστός μας μέσα μας και να βασιλεύη. Να μην έχωμε δικό μας θέλημα. Το θέλημα του Θεού να μας οδηγή και να μας διευθύνη. Όλα μας τα μέλη να πεθάνουν και να ο Χριστός μας μέσα μας ούτε κόσμος ούτε μορφή κόσμου. Ο Χριστός μας ο γλυκύτετος μας Σωτήρας να μορφωθή εσωτερικά, εξωτερικά και γύρω μας. Μέσα στην καρδιά μας να μην βλέπωμε ούτε κόσμον ούτε τα του κόσμου, αλλά Χριστόν εσταυρωμένον και σε όλα να βλέπωμε και να θαυμάζωμε την πανσοφία του Παναγίου μας Θεού και Δημιουργού μας....

Μέ αγάπη Χριστού και σεβασμό

σας ασπάζομαι

ο ταπεινός σας αδελφός Αμαρτωλός Σωφρόνιος και τελευταίος πάντων. Υγιαίνετε.

«Κύριε Ιησού Χριστέ μου, βοήθησέ με να Σε αγαπώ πάντοτε περισσότερο από τον εαυτό μου, περισσότερο από όλο τον κόσμο και να μην χορταίνω να Σε αγαπώ».

(Γέρων Ευμένιος)

Πηγή: Μοναχός Νικόδημος Μπιλάλης, περιοδικό «Πολύτεκνη Οικογένεια», Δεκ. 1999